

L.dz. PBE/65335/1535/2016

Gdańsk, 14 listopada 2016 roku

Szanowny Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek

Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Zwracam się z wnioskiem o uwzględnienie w toku prac Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad ustawą z dnia 4 listopada 2016 o *szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2017 (druk nr 317)*, zwanej dalej ustawą, negatywnego stanowiska NSZZ „Solidarność” w sprawie zamrożenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

Po pięciu latach zamrażania wynagrodzenia, stanowiącego podstawę do ustalania odpisu podstawowego na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, nadszedł czas na odstępienie od tej praktyki. Konsekwencją zaproponowanej w art. 17 ustawy zmiany w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz.U. z 2016 r. poz 800) jest realne obniżenie środków na pomoc pracownikom i ich rodzinom, a także emerytom i rencistom, którzy znajdują się w najtrudniejszej sytuacji społeczno-ekonomicznej.

Zamrożenie odpisu podstawowego na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych skutkować będzie także realnym obniżeniem naliczania funduszu dla czynnych i emerytowanych pracowników administracji i obsługi szkół oraz zmniejszeniem wysokości świadczenia urlopowego nauczycieli.

Na negatywną ocenę zasługuje również ustalenie w roku 2017 odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, o którym mowa w art. 53 ust.1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku- Karta Nauczyciela, z zastosowaniem kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 stycznia 2012 (art. 2 ustawy) oraz zamrożenie na poziomie wynagrodzeń osobowych z 2013 r. podstawy odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla pracowników uczelni (art. 3 ustawy).

Nie możemy zaakceptować sposobu przedstawienia skutków finansowania zamrożenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Ograniczono je jedynie do szacunków w zakresie oszczędności w wydatkach budżetu państwa, nie uwzględniając wpływu zamrożenia na spadek dochodów z tytułu podatku od towarów i usług VAT (ubytki ponad 434 mln zł) oraz podatku dochodowego od osób fizycznych PIT (ubytki ponad 358 mln zł). Nie ma również uzasadnienia na tak niewspółmiernie duży wzrost szacowanych oszczędności u pracodawców prowadzących działalność w formie jednostek budżetowych (wzrost oszczędności o 26,6%) w stosunku do szacunków poprzedniego roku, przy założeniu braku wzrostu planowanego zatrudnienia oraz braku znaczącego wzrostu wynagrodzeń, a także tak dużego wzrostu oszczędności w zakresie odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli (wzrost oszczędności o 31,6%) przy nie zmienionej zasadzie naliczania odpisu.

Związki zawodowe nie mogą zaakceptować propozycji, która utrwała złą praktykę szczególnie, gdy dotyczy ona osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, a koszty odmrożenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych są wręcz pozytywne dla budżetu państwa.

Wnoszę o uwzględnienie w toku prac legislacyjnych zmian do wyżej wymienionych przepisów ustawy.

Z wyrazami szacunku
Piotr Dudek